Եֆեռէք —ը. Ձիաձի. cheval de main.

— լարը դօշմագ. լծել վերիվերը է ձիաներ. atteler les chevaux.

Ա՛թա, գ. հայր. père.

'Ա՛թա, ա. գոհարէ. պարգեւ. don, cadeau, présent.

— էթ. պարգեւել. տալ. donner, faire un présent.

Ա՛թագ, գ. ձեռնարան. fanfaron.

'Ա՛թագ, } ա. արձակութիւն. 2.
'Ա՛թագէ(թ), } ազատութիւն. affranchissement; 2. condition libre.

— էթ. արձակել. affranchir.

Ա՛թագլուղ, գ. ձեռնարանութիւն. fanfaronnade.

'Ա՛թաեա, ա. յ. 'ա՛թիւյեէ(թ), եղ.

Ա՛թախպ, ա. յ. ա՛թեէպ, եղ.

Ա՛թալղէ, գ. հայրութիւն. paternité.

'Ա՛թաշ, ա. ծարաւ. soif.

'Ա՛թա-պախշ, պ. պարգեւաբաշխ. qui fait des présents, généreux.

Ա՛թա-պէյ, գ. իշխան ցեղի. հաղարապետ. լուսագ. prince d'une tribu; majordome, premier ministre, chef de la garde.

Ա՛թաւիլ, ա. յ. ա՛թվէլ, եղ.

Ա՛թաֆ, ա. յ. 'ա՛թֆ, եղ. բարեսէր. ընարհ. bontés, faveurs.

Ա՛թգ, ա. գեր 'Ա՛թագ.

Ա՛թեաղ, ա. յ. թըպ, եղ. ծխոնելի. parfums.

Ա՛թեաբ, ա. յ. թայբ, եղ.

Ա՛թեէպ, ա. եղ. ա՛թախպ, յ. (զնատէ թայեէպ.) ազնուագոյն. գեղեցիկ. meilleur, plus doux, plus agréable.

'Ա՛թէթ, ա. խստութիւն. ուռուցութիւն բանից. dureté, rudesse de paroles, langage dur.

'Ա՛թէհ, ա. ընտանեանք. aliénation mentale.

Ա՛թէշ, պ. հուր. իրակ. 2. հրդեհ. feu; 2. incendie.

— պէօճէյի. (իրակի.) փոքրիկ. ver luisant.

— պալըզը. ազիր. sardine.

— սաղը. հրաբուխ լեռան. volcan.

Ա՛թէշեան, պ, յ. ա՛թէշի, եղ.

Ա՛թէշթապ, պ. որ վառէ հուր. qui allume le feu.

Ա՛թէշի, պ. եղ. ա՛թէշեան, յ. դժոխեան. condamné à l'enfer.

Ա՛թէշիլիք, գ. ուռուցիկութիւն. ջայրայ. ardeur, vivacité, emportement.

Ա՛թէշին, պ. հրային. բորբոքեալ. վառայեալ. արագիր. brûlant, flamboyant, échauffé, rouge.

Ա՛թէշնմէք, գ. վառիլ. բորբոքիմբ բորբոքիլ. prendre feu, s'échauffer.

Ա՛թէշլի, գ. հրակէզ. բորբոքեալ. ardent, brûlant.

Ա՛թէշլիք, գ. իրախարան. ախուր. cheminée, foyer, réchaud.

Ա՛թէշ-խանէ, } պ. ապրանքատուն.
Ա՛թէշ-կեահ, } temple des mages.

Ա՛թէշնաք, պ. բորբոքեալ. վերմ. ardent, enflammé, chaud.

Ա՛թէշսան, պ. իրախարան. ախուր. foyer, réchaud.

Ա՛թէշ-քէսէ, պ. տեղ Ա՛թէշ-խանէ:

'Ա՛թէպէ(թ), ա. սեմ. 2. դուռն. ապարանք. seuil; 2. porte, cour (d'un prince).

'Ա՛թէպէի 'ալիյեէ, 'ուլեա. Դուռն. la Sublime Porte.

'Ա՛թըգ, ա. ազատ։ արձակեալ է գերութենէ. 2. արձակեալ. affranchi; 2. mis en liberté.

'Ա՛թըլ, ա. անգործ. պարապարդ. oisif.

Ա՛թըմագ, գ. ընկենուլ լինել. 2. գլորուիլ լինել. être jeté; 2. se jeter, s'ingérer.

Ա՛թըմ, գ. (գոր-) ընկենց գ. portée.

Ա՛թըշ, գ. արձակումն. արձակումն. jet, coup.

'Ա՛թըշ, ա. ծարաւ. qui a soif, altéré.

Ա՛թըշմագ, գ. նետել է գիմանս. 2. յարձակիլ է վերայ գիմանց. tirer l'un sur l'autre; 2. s'attaquer l'un l'autre.

Ա՛թըշարբմագ, գ. գալ յարձակիլ, նետել է գիմանս. faire